

I, 16.

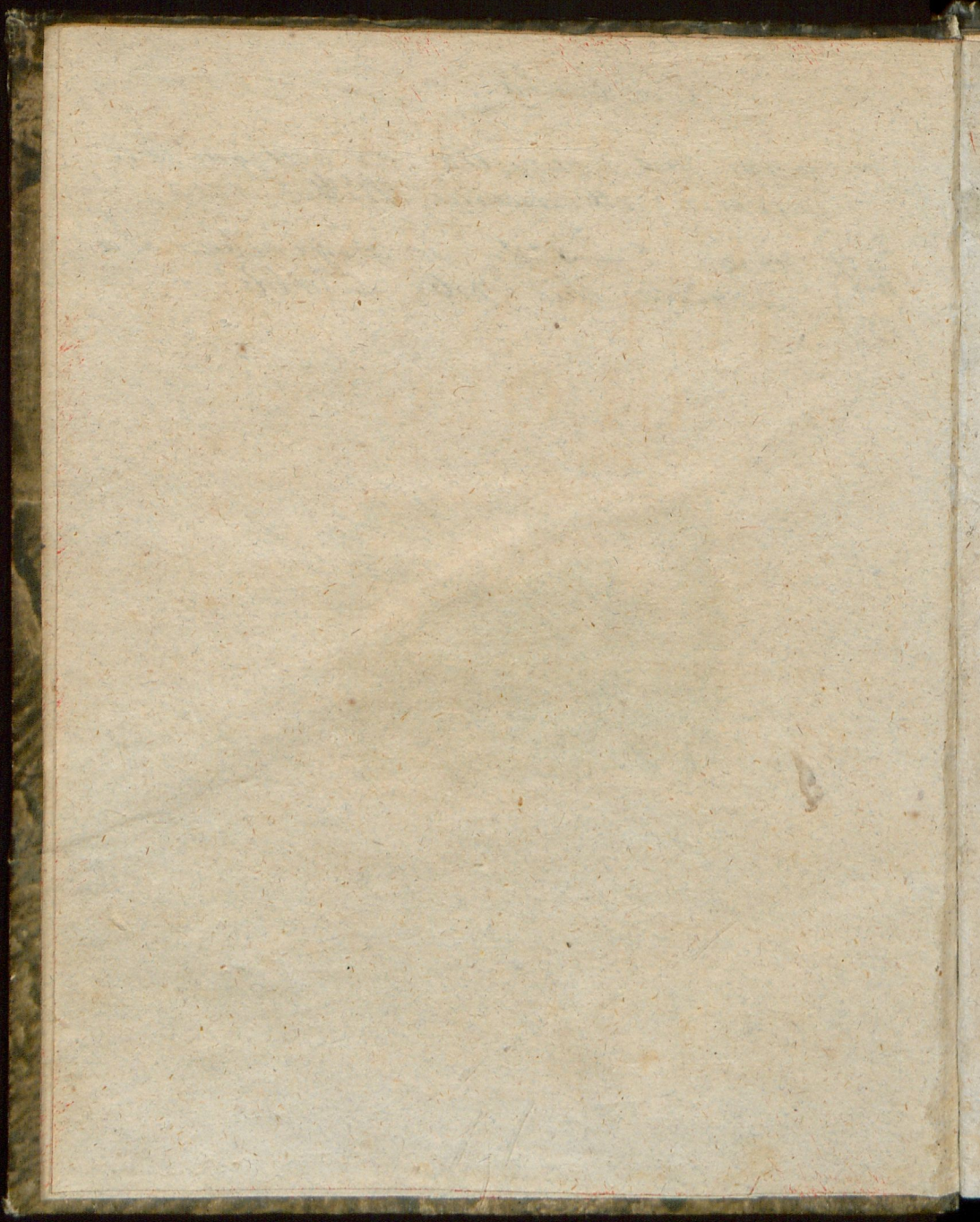

I, 16.

Contenta.

1. progr. quo nonnulla ex antiquitate
Saxonica attinguntur Witteb. 1759.

2 } progr. 1 - xiv. De originibus Sa-
xonicis ibid. 1761 - 1766.
15 }

RECTOR
ACADEMIAE VVITTEBERGENSIS
CHRISTIANVS
SIGISMVNDVS
GEORGIVS

S. S. THEOLOGIAE DOCTOR ET PROFESSOR
PVBLICVS ORDINARIVS ALVMNORVM
REGIOELECTORALIVM EPHORVS

INSTITVTVM
IO. FRIDERICI ROETINGI

WILDAVIA SAXONIS
LEG. CVLT.

LIBERALITATIS MARESCHALLIANAE MEMORIAM
ORATIONE ANNIVERSARIA

A. D. V. CAL. MAI. A. S. R. CIOI^oCCCLIX
IN AVDITORIO MAIORE

CELEBRATVRI
CIVIBVS
ET STVDIORVM FAVORIBVS
COMMENDAT

~~~~~
*Attinguntur per hanc occasionem nonnulla ex
Antiquitate Saxonica.*

VVITTEBERGAE
PRELO EPHRAIM GOTTLOB EICHSFELDI
ACADEMIAE A TYPIS

Licet eorum opinionem nunquam probauerimus, qui Graecae et Romanae antiquitatis studium damnare voluerunt, quoniam parum nostrae rei p., longe aliis institutis vigenti, profit: semper tamen sic statuimus, ex quo nostris rebus lumen quoddam litterarum illatum est, posse eas cum parente humanitatis Graecia et domina gentium Roma de praestantia et vtilitate contendere. In Saxonum praesertim historia multa supersunt, quae, a scriptoribus infantis aevi prodita, dignam decoris ingenii exercendae industriae materiem praebent. Sic diu non satis intellectus fuit VITICHINDVS Corbeiensis, vbi scripsit, Henricum Aucupem primum libera potestate regnasse in Saxonia: donec I. G. BOEHMIVS, V. Ampliff. Prof. Hist. Lipsf. celeberrimus, felicissime de translato imperio in gentem Saxoniam, nullius dehinc alterius potestati, sicut sub Francis antea, obnoxiam, exposuit. Dicit non potest, quam et ingenio scriptoris et temporum conditioni respondeat doctissima interpretatio; cui confirmandae duo locupletissima testimonia similium stilo et studiis scriptorum proferimus. Alterum est CHRISTANNI de Pass. S. Wenceslai apud BALBINVM Epit.

88
):(2

rer.

rer. Boh. l. I. c. X. *Agebantur vero haec temporibus Henrici regis Saxoniorum, qui primus inter ipsos Christo sibi propitio diadema imposuit. Diceret haec verba paraphrasin loci Vitichindei; adeo idem certe vterque dicere voluit. Alterum est SCRIPTORIS SAXONIS incerti de vitis imperatorum, editi a MENCKENIO Scr. rer. G. T. III. qui narrationem de Ludouico Infante in hunc modum conclusit: De consilio tamen eius Conradus in regem electus est. In isto Conrado imperialis dignitas ad Theutonicos aduenit, atque in (forte: ex) eo prosapia Karoli terminata fuit. Apparet, et hunc de mutato genere regio diuersis verbis, sententia eadem, loqui. Restat in historia maiorum nostrorum alia difficultas circa locum in auctoris incerti VITA LVDOVICI PII, edita a PITHOEO An. et Hist. Fr. Scr. XII. vbi legimus: Quo etiam tempore Saxonibus atque Frisonibus ius paternae hereditatis, quod sub patre ob perfidiam legaliter perdiderant, imperatoria clementia restituit. Nodum hunc, vindice sane dignum, quam multi soluere aggressi sint, vix operae pretium fuerit, hic exponere. Acumine reliquis expositionibus praestare videtur eorum coniectura, qui de iure caducorum circa peregrinos, albinagium vulgo*

go vocant, in Saxonibus, ter a Carolo M. in terras Francicas translatis, abrogato accipiunt. At praeterquam, quod argutiae de Albinorum etymo a Saxonibus Albanis locum huic commento fecisse videri queant, ex illis, quae praecedunt, satis intelligitur, scriptorem hunc de Saxonibus in media Germania agere; quia ad hos, tanquam fidos et Ludouico ad nutum parituros, Harioldum Danum, ad speculandas regni recuperandi occasiones, ablegatum narrauerat. Sed, quod maximi momenti est, euinci potest, de nulla iuris priuati parte illa explicanda esse; quia Saxonibus in foedere, quo in fidem venerant, A. C. 1033. integras suas leges conseruauerant, et per omnia Francis exaequati fuerant, vt credere tot idoneis monumentis, et comitorum, quibus pari cum Francis loco interfuerunt, actis par est. Et, si quae gens vnquam, maiores certe nostri pro conseruatione suarum legum priuatarum excubarunt. De Henrico S. testis est I. V. DITMARVS, *promisit, scribens, se legem ipsorum (Saxonum) non in aliquo corrupturum, sed vita comite clementer impleturum.* Conradi Salici promissionem sic narrat VIPPO: *deinde Saxoniam ueniens, ibi legem crudelissimam Saxonum secundum uoluntate*

luntatem eorum confirmavit. Ad quid A. C. CIO LXXXV. Henricus IV., si imperium in Saxones retinere vellet, adactus fuerit, CHRONOGRAPHVS SAXO Leibnitii apertissime declarat, quum ius iurandum, quod Vdo, Hildesiensis antistes, antequam pacis internuntius esse auderet, ab imperatore exegit, describit. *Sacramentum*, refert, *accepit ab Henrico, si Saxones ad eum conuerterentur, eumque paterno uti regno paterentur, ipse nunquam eis illud ius infringeret, quod a tempore expugnatoris eorum Caroli aptissimum honestissimumque habuerant; ut si quisquam suorum cum aliquo de Saxonibus contra legem ageret, ipse a die factae sibi proclamationis infra sex septimanas digna illud satisfactione componeret.* His autem quid clarius; quum praesertim alii longe grauioribus eiusdem aetatis auctores veritatem rei sic gestae firment? Relinquitur ergo, ut ex iuris publici quodam capite scriptorem rerum Ludouici explicemus. Huius enim longe aliam, quam priuarum legum, rationem antiquitus post Caroli victoriam fuisse, auctoritate ADAMI BREMENSIS Hist. Eccl. l. II. c. IV. conficimus, vbi de ducatu Saxoniae Hermanno Billungo collato sic praefatur: *Nondum enim post tempora Caroli propter veteres*

teres illius gentis seditiones Saxonia ducem accepit, nisi Caesarem. Hic aliquis forte obiiciet, si vera ille narrat, quid fiet de Ludolfo, Ottone, et Henrico ante imperium? Agnoscimus hoc, et propterea vix dubitamus, vnicam voculam in Adami codice excidisse, vt postrema sint legenda: *nisi per Caesarem*: vt hoc modo ducem eligendi ius ademptum genti adfirmet, accipiendi illum ab imperatore morem non neget. Quid? si ergo ipse tunc Ludolfus, cuius euectionem ad principale fastigium diserte ROSVITHA carm. de Ganderf. Coen. v. 14. sq. Ludouico Pio attribuit, recepit auitae dignitatis, maioribus suis ante Caroli victoriam electione populi collatae, hereditarium ius; cum Saxonibus ius paternae hereditatis, vt obscurius historicus Franciscus scribit, restitueretur, hoc est, filiorum successio in principalibus officiis, quae feuda hodie maiorum dignitatum dicuntur, nisi deliquissent, instauraretur? Nihil sane rei conuenientius reperimus. Nam et Rosvithae versus: *Principibus fit par, ducibus sed nec fuit impar*, pro infantia illius aevi aut hoc, aut nihil, significat, effectum fuisse pariter et principem, h. e. administratoria potestate ab imperatore praeditum, et ducem, id vero est, beneficio

cio terrae et regionis donatum. Atque sic quidem interpretandi scriptorem istum Pithoei causam nobis dedit REGINO ad A. C. 10000 XLIX. *Vto comes obiit, qui permissu regis quidquid beneficii aut praefectarum habuit, quasi hereditatem inter filios diuisit.* Eodemque plane pertinet Caroli Calui constitutio apud MIRAEVM Annal. Belg. ad A. C. 10000 LXXVII. vbi legimus: *vsque dum nobis renuntietur, et filium illius, qui nobiscum erit, de honoribus illius honoremus.* In his enim illud ius paternae hereditatis plane nobis deprehendere videmur.

Et ad haec quidem commentanda in honorem gentis nostrae semper liberrimae animum adiecimus; quum VOBIS, CIVES, commendandum fuit Io. Frid. Roetingi, Wildauia Saxonis, Leg. cultoris ornatissimi, propositum, qui cras ex instituti Mareschalliani lege orationem, de seruitute iuri diuino et humano non aduersa, habebit. Vestrum est decus illud eximium amare, amplecti, atque persequi, quidquid ad litterarum facit vel dignitatem, vel vtilitatem. Vnde de elegantia vestra nobis hoc promittimus merito, vt conuenturos Vos ad audiendum frequentes atque beneuolos speremus. P. P. Viteb. ad d. VI. Cal. Maii

C10 10 CCL IX

T. 2972

ULB Halle
007 441 851

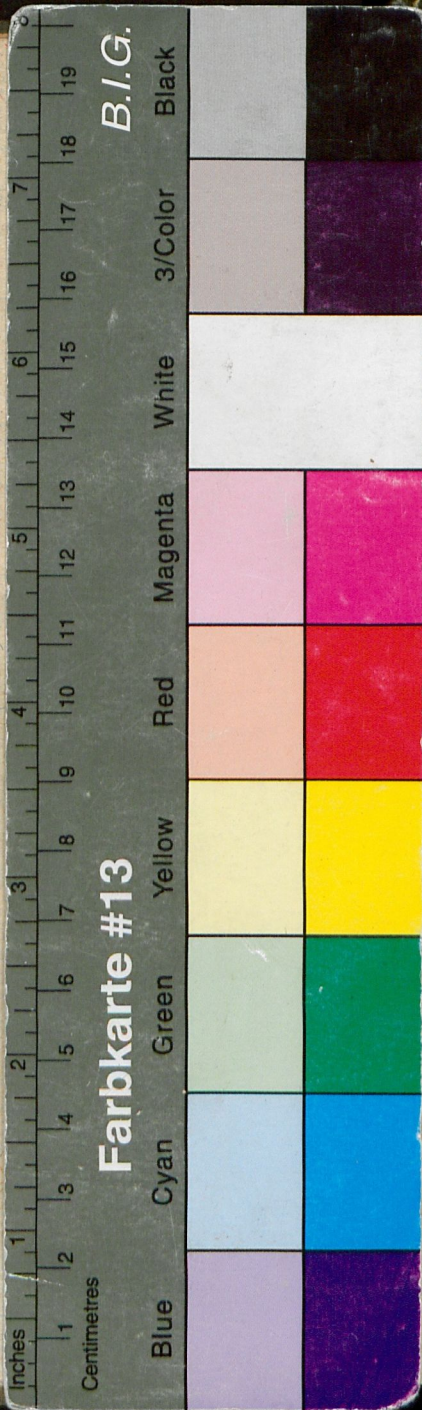
3

40

RECTOR
ACADEMIAE VVITTEBERGENSIS
CHRISTIANVS
SIGISMVNDVS
GEORGIVS

S. S. THEOLOGIAE DOCTOR ET PROFESSOR
PVBLICVS ORDINARIVS ALVMNORVM
REGIOELECTORALIVM EPHORVS

INSTITVTVM
IO. FRIDERICI ROETINGI

WILDAVIA SAXONIS
LEG. CVLT.

LIBERALITATIS MARESCHALLIANAE MEMORIAM

ORATIONE ANNIVERSARIA

A. D. V. CAL. MAI. A. S. R. CIDIICCLIX
IN AVDITORIO MAIORE

CELEBRATVRI

CIVIBVS

ET STVDIORVM FAVTORIBVS

COMMENDAT

Attinguntur per hanc occasionem nonnulla ex
Antiquitate Saxonica.

VVITTEBERGAE
PRELO EPHRAIM GOTTLOB EICHSFELDI
ACADEMIAE A TYPIS